

23.11.16

104b (מי מנאן) → 105b (ויסמוך את ידי עלי ויצוהו)

1. חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני השכים: משלי כב, כט

2. המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: איוב לד, לג

3. לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: תהלים ס, ט-י

4. מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב: ירמיהו ח, ה

5. אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו: זכריה א, ה

6. אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלא השיגו אבתים: וישבו ויאמרו כאשר זמם ה' צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: זכריה א, ו

7. לה אמר ה' אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמפרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: ישעיהו ג, א

8. ואמרת אליהם מה אמר ה' צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדנאצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפירי עליהם: ירמיהו מג, י

9. והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: חי אני נאם אדני ה' אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם: יחזקאל כ, לב-כג

10. ויסרו למשפט אלהיו יורגו ישעיהו כח, כו

11. וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרם הנה כסה את עין הארץ והוא ישוב ממלי: במדבר כב, ה

12. וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: במדבר כד, ג

13. וישבו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים: תהלים ט, יח

14. מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ושרים ותהי אחריתי כמהו: במדבר כג, י

15. ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתית אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: במדבר כב, ח

16. ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם ה' לעשה הרעה כרעתו: שמ"ב ג, גלט

17. ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ולאכה אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפני: במדבר כג, ג

18. יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחרו: בראשית מט, יז

19. כרע שכב פארי וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך וארריך ארוך: במדבר כד, ט

20. בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד: שופטים ה, כו

21. נאם שמע אמרי אל וידע דעת גליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: במדבר כד, טו

22. ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנד אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההספן הספנתי לעשות לך מה ויאמר לא: במדבר כב, ל

23. ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: מל"א א, ב

24. עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה': מייכה ו, ה

25. מה אקב לא קפה אל ומה אזעם לא זעם ה': במדבר כג, ח

26. כי רגע באפו חיים ברצונו בערב וליו בכי ולבקר רנה: תהלים ל, ו

27. לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור ועבר זעם: ישעיהו כו, כ

28. גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר: משלי יז, כו

29. ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתונו וילך עם שרי מואב: במדבר כב, כא

30. וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נערו ואתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: בראשית כב, ג

31. וגם באו עבדי המלך לבדך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: מל"א א, מז

32. תברך מנשים ועל אשת חבר קיני מנשים באהל תברך: שופטים ה, כד

33. ויחי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי: מל"ב ב, ט

34. ויסקמך את ידי עלי ויצוהו כאשר דבר ה' ביד משה: במדבר כו, כג

- I Aggadah about attempts to add to the list and דוד's intervention on behalf of his progeny (vv. 1-3)
- II Aggadah about נבוכדנצר (vv. 4-10)
- III Second list in the משנה – the citizens:
 - a בלעם – vv. 11-34